

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ δρ. 8,—

Ἑτησίᾳ φρ. 10,—

Ἑξαμηνίος 4,50

Ἑξαμηνίος 5,50

Τρίμηνος 2,50

Τρίμηνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκάστον λπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐρυπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος

Ἐν Ἀθήναις, 12 Ὀκτωβρίου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 46

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια).

— Μικρέ, τοῦ ἐπιθύριζεν ὁ φύλαξ· τὰ κατὰφερα.

— Τί;

— Νὰ φέρω τὸ γέρο σου 'ς αὐτὴ τὴ σάλα ποῦ εἶμαι ὁλοένα καὶ ποῦ ἦταν, εὐτυχῶς, ἀδειανή. Μ' ἔβαλαν τώρα νὰ φυλάξω 'ς αὐτὸ τὸ τμήμα, καὶ μόλις φύγη ὁ ἄλλος φύλακας, θὰ πάω νὰ σοῦ φέρω τὸν τυφλό.

— Σὲ πόση ὥρα;

— Σὲ μιὰ ὥρα, τὸ πολὺ.

— Καλὰ, περιμένω!

Ὁ Μπόμπης κατῆλθε διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἐπλησίασε τὸν Γκαγιαρντὼ ἐπὶ τοῦ ἱκρίου καὶ τοῦ ἀνῆγγειλε τὴν εἰδήσιν.

Ὁ σωματοφύλαξ δὲν ἐφάνη εὐχαριστηθεὶς.

— Μπα! ἔκαμεν ὁ μασκαρᾶς κοροϊδεύει!.. Μιὰ ὥρα;... Νὰ σὲ περιμένωμε μιὰ ὥρα, σκαρφαλωμένοι 'ς αὐτὰ τὰ σανίδια, μέσ' εἰς τὸν ἥλιο;... Ὁραία διασκεδάσεις; Ἀχ, πῶς θὰ τοῦ τραβήξω ταῦτιά ἅμα τὸν ξαναἰδῶ!

Ὁ Μπόμπης τὸν καθυσύχασε λέγων, ὅτι δὲν ἦτο βέβαια εἰς τὸ χεῖρ τοῦ φύλακος νὰ τοὺς φέρῃ τὸν γέροντα ἀμέσως, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι ποῦ τὰ κατὰφερε καὶ ἔτσι.

Ὁ Γκαγιαρντὼ ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ Μπόμπης εἶχε δίκην.

Διὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα, ἠθέλησε νὰ πάρῃ σοβαρὰ τὸν ρόλον τοῦ ὡς κτίστου καὶ ἤρχισε νὰ σοβατίζει

τὸν τοῖχον πρὸ τοῦ ὁποίου εὕρισκετο. Ἀλλὰ δὲν κατώρθωνε παρὰ νὰ ρίχνῃ πηλοὺς καὶ ἀσβέστια εἰς τὰ μάτια του, καὶ νὰ γεμίζῃ τὴν πρόσφιν μὲ κάτι ἀνώμαλα ἐξογκώματα, τὰ ὅποια ἀπὸ κάτω θὰ ἐφαίνοντο πολὺ ἄσχημα.

Ὁ Μπόμπης ὁμῶς ἐχρησιμοποίησε καλλίτερα τὸν καιρὸν του.

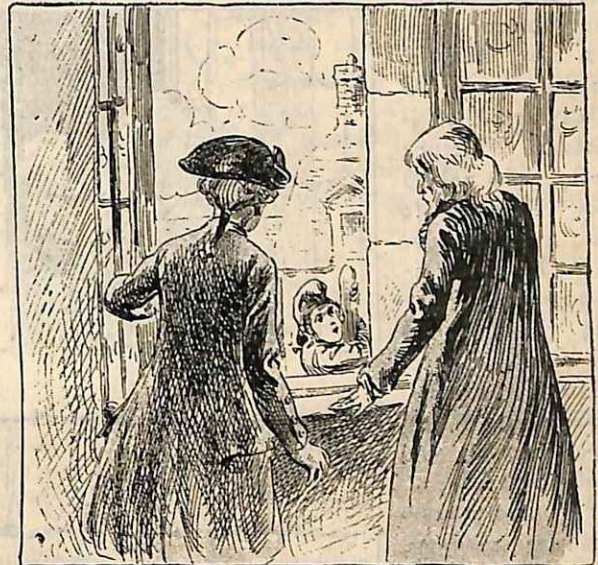
Κατέστρωνε μὲ τὸν νοῦν τοῦ ἑνα σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπρόδιδεν ἀληθῶς γόνιμον φαντασίαν καὶ τόλμην μεγάλου στρατηγοῦ.

Ὁ μικρὸς τζόκευ ἐσκέπτετο ἀπλούστατα νὰ ἐπιφληθῇ τῆς προαγγελθείσης παρουσίας τοῦ γέροντος εἰς τὸ παράθυρον, ὅχι διὰ νὰ συνομιλήσῃ μαζί του, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν ἀπαγάγῃ ἀμέσως.

Κατ' ἀρχὰς παρετήρησεν, ὅτι ἡ αὐλὴ εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκοντο ἦτο σχεδὸν ἔρημος.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ οἱ φύλακες ἐνέκλεισαν εἰς τὰ κελλία τῶν τοῦς τρελλοὺς, δηλαδὴ ἀπὸ μιᾶς σχεδὸν ὥρας, τρεῖς ἢ τέσσαρες μόνον Ἀδελφοὶ τοῦ Ἑλέους εἶχον διασχίσῃ τὴν αὐλὴν ἐκείνην, διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ ἐστιατόριον. Ἀπὸ τὸ μέρος λοιπὸν αὐτὸ δὲν εἶχε νὰ φρεθῇ μεγάλα πράγματα.

Ἐξ ἄλλου, ὀλίγα παράθυρα ὑπῆρχον ἀνωθεν τοῦ ἱκρίου. Ἐκ τῶν τεσσάρων τοίχων, οἱ ὅποιοι ἐσχημάτιζαν τὴν αὐλὴν, οἱ τρεῖς ἦσαν ἐντελῶς τυφλοὶ, καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ τετάρτου, πρὸ τοῦ ὁποίου ἠγείρετο τὸ

«Κύριε κόμη, εἶμαι ὁ μικρὸς τζόκευ τοῦ δουκὸς Λωζέν...» (Σελ. 366 στ. β'.)

ἱκρίον, ἠνοίγοντο ἐξ παράθυρα. Τὰ τρία ἐξ αὐτῶν, προφανῶς παράθυρα κελλίων, ἦσαν κατὰκλειστα. Δύο ἄλλα, στολισμένα μὲ λευκὰ παραπετάσματα, ἐφαίνοντο νάνηκουν εἰς αἰθουσαν ὀλίγον συχναζομένην· τὸ δὲ ἕκτον ἦτο ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε φανῇ πρὸ ὀλίγου ὁ φύλαξ.

Ὁ Μπόμπης, μετρών τώρα διὰ τοῦ βλέμματός τὴν ἀπόστασιν, ἡ ὁποία ἐχώριζε τὸ παράθυρον αὐτὸ ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου εὕρισκετο, ἐπιθύριζεν:

— Ἀδύνατο!... εἶνε πολὺ ψηλά!..

Ἐπιτέλους δὲν ἐκρατήθη καί, ἀποταθεὶς πρὸς τὸν σύντροφόν του, βασιανίζομενον ἀπὸ ἀνυπομονησίαν, τὸν ἠρώτησε:

— Μίστερ Γκαγιαρντὼ, θὰ μπορούσατε νὰ δεχθῆτε εἰς τὴν ἀγκαλιά σας ἕνα ἄνθρωπον ποῦ θὰ ἔφευγε ἀπὸ καὶ πάντως;

Ὁ ἀχθοφόρος ἐκύταξε τὸν μικρὸν τζόκευ, ὡς διὰ νὰ μαντεύσῃ διὰ τί τὸν ἠρώτα, καὶ ἀπεκρίθη ὑπερφάνως:

— Ἐγώ; θὰ μπορούσα νὰ δεχθῶ ὅποιον δήποτε βάρος ἀπ' ὁποιοῦδήποτε ὕψους.

— Καλὰ λοιπὸν, ἀπεκρίθη χαρούμενος ὁ Μπόμπης, ὁ γέρος μας θὰ δραπέτευσιν εὐθὺς ἀπὸψε!

«Μικρέ, τὰ κατὰφερα!..» (Σελ. 365, στ. α'.)

ΟΙ ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ ΓΚΑΓΙΑΡΔΟΥ

— Έ, μπάρμπα Γκαγιάρδε, πώς πάνε οι ρευματισμοί;

— Για την ώρα καλά, κυρία Προσπέρου. Ποιός ξέρει όμως για πόσον καιρό θα μ' αφήσουν ήσυχο; Ο γιατρός μου έχει παραγγείλει ν' αποφεύγω με κάθε τρόπο την υγρασία. Κι' αυτό δεν είναι δύσκολο, γιατί το σπίτι μου ευτυχώς βρίσκεται σε αρκετή απόσταση από τον ωραίο μας ποταμό. Είναι αλήθεια πολύ σκληρό να ζή κανείς έτσι σκακατεμένος!

— Ξέρετε, κύριε Γκαγιάρδε, τη στιγμή αυτή πληρώνετε την καλή διαγωγή, που έδειξατε στον πόλεμο του 1870. Φυσικά, όταν κοιμάται κανείς στα χανδάκια, όταν κάνει πορείες και ελιγμούς μέσα στο χιόνι, δεν κερδίζει τίποτε καλό.

— Πρέπει να πιστέψωμε τότε, κυρία Προσπέρου, ότι είχα μεγάλη προδιάθεση γι' αυτούς τους διαβολικούς ρευματισμούς. Γιατί το έτος εκείνο δεν εξεπλήρωσα μόνον εγώ το καθήκον μου.

— Ναι, αλλά πολλοί από τους άλλους δεν είχαν αγωνισθεί προηγουμένως, όπως έσείς, στην εκστρατεία της Κριμαίας και στην εκστρατεία της Ιταλίας. Όλοι εδώ το ξέρουν, ότι δεν έχετε κλέψει το στρατιωτικό παράσημο, που στολίζει το στήθος σας!

— Είναι αλήθεια. Αισθάνομαι όμως μεγάλη λύπη, όταν συλλογίζομαι, ότι δεν είμαι πιά ικανός για τίποτε.

— Για τίποτε! Άστειθέσθε;

Κι' αν ακόμη χρησιμεύατε μόνο για να διηγείσθε στα μικρά μας ωραίους ιστορίες κι' έτσι να τους διεγείρετε την αυταπάτη και τη φιλοπατρία, και μόνο αυτό θα άξιζε τον κόπο!

— Άς είναι, το ξέρομε, κυρία Προσπέρου, ότι πρέπει πάντοτε η γυναίκες να έχουν το δικαίο. Άς πᾶμε τώρα λίγο έξω στον ήλιο, για να κάμω έναν περίπατο στους καυμένους τους ρευματισμούς μου.

Η κυρία Προσπέρου δεν ήταν άπατημένη. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού της Γαλλίας Κλουά αγαπούσαν και εκτιμούσαν τον μπάρμπα Γκαγιάρδο, γηραιόν απόστρατον στρατιώτη. Ο μπάρμπα Γκαγιάρδος ήταν κάποτε λίγο μεμφίμορος, κατάρθωνε όμως να κινή το ενδιαφέρον των παιδιών με τὰς πολεμικές του διηγήσεις και με τὰ παραγγέλματά του «Έμπρός, μάρες!... Κλίνετε επί δεξιά!...», με τὰ οποία τους έδιδασκε να

κάνουν γυμνάσια με μπάστουνια αντί για όπλα.

Πόσο γελαστό και εύθυμο ήταν το μικρό αυτό χωριό, το κτισμένο επί των όχθων του Λείγερους! Δένδρα ύψηλα εσκίαζαν τὰς όχθας του ποταμού και μέσα στο νερό έκαθρεπτιζόντο χαριτωμένα σπιτάκια με κόκκινα κεραμίδια. Οι κάτοικοι περνούσαν εκεί ημέρες ειρηνικές ευτυχισμένοι με την ταπεινή των ζωή. Το Κλουά ήταν τότε για όλους μας θελκτική διαμονή.

Άλλοι μόνον! Η γαλήνη αυτή έμελλε να ταράξη.

Ο χειμὼν το έτος εκείνο ήταν εξαιρετικάς βροχερός, αλλά ο Λείγερ δεν είχε ακόμη πλημμυρίσει. Έξαφνα όμως, μια νύκτα τρομερή, φρικώδης καταιγίς εξερράγη. Η βροχή έπεφτε ραγδαία. Ο άνεμος φυσούσε λυσσαλέος. Τὰ ύδατα απότομως ανυψώθηκαν και έβρχταν ένα από τὰ προχώματα, που συγκρατούσαν το ρεύμα.

Η σκοτεινιασμένη αὐγή θαμπά έφώτισε τραγικές σκηνές.

Οι κάτοικοι, που είχαν κοιμηθῇ μ'

μαγμένα από τον κίνδυνον έφώναζαν με απελπισία. «Μητέρα! Μητέρα!»

Ποιός να τούς συλλογιόθῃ σε τέτοια στιγμή παραφοράς;

Ο γενητός γέρον διακρίνει μια βάρκα σκληρόδρομη, όπου κανείς δεν είχε τολμήσει να διακινδυνεύσει. Δεν διατάζει. Άνεβαίνει επάνω με όση ταχύτητα του επιτρέπουν αι σχεδόν άγκυλωμένα κνήμια του και κωπηλατεί με όρμη, για να κατορθώσει να φθάσει στη στέγη, που το νερό απειλεί να κατακλύσει.

Πλησιάζει. — Θάρρος, φωνάζει στην άτυχῇ γυναίκα, περάστε μου ένα από τα παιδιά σας.

Η μητέρα ύπακούει. Το αγοράκι της τοποθετείται στη βάρκα εν ασφαλεία. Άλλ' ενώ προσπαθεί ν' ανεβῇ κι' αυτή, το κοριτσάκι, που κρατεί, ξεφεύγει από τὰ χέρια της και πέφτει στο μέσον του ρεύματος.

Πού τώρ' η ύπακοή στις παραγγελίες του γιαντιού, που έχει απαγορεύσει με κάθε τρόπο την υγρασία; Ούτε το συλλογίζεται ο Γκαγιάρδος. Έχει τόσα άλλα να σκεφθῇ! Ρίπτεται κι' αυτός στον όρμητικό ποταμό και μετά πολλὰς προσπάθειας σώζει το κοριτσάκι από βέβαιον θάνατον, ενώ η μητέρα έπικαλείται την θείαν αντίληψιν.

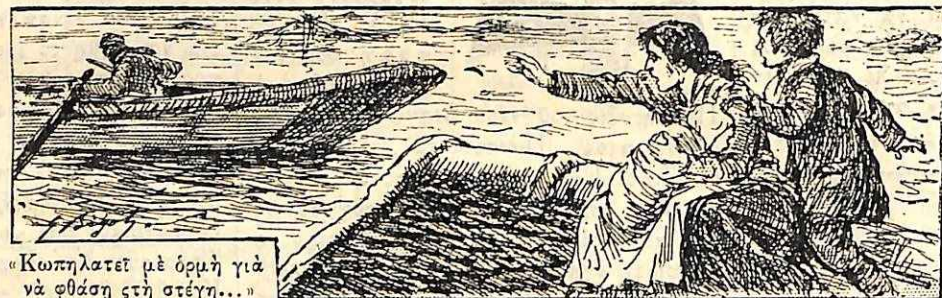
Όλα όμως ακόμη δεν έτελειώσαν. Πρέπει να φθάσουν στην ξηρά. Και η όχθη συνήθη της όρια.

Άλλ' αν τὰ πόδια του θαρραλέου σωτήρος είναι τώρα σχεδόν έντελώς παράλυτα από το ψυχρό νερό, τὰ χέρια του άντλούν νέα δύναμι από την θέλησι, που έχει ν' αποτελειώσει το υπέράνθρωπον έργο, που ανέλαβε.

Μετά ένα τέταρτο της ώρας, η χήρα και τὰ δυο παιδιά πηδούν έξω από τη βάρκα. Ο Γκαγιάρδος όμως μένει ακίνητος στη θέση του. Τὰ πόδια του του όρνουνται κάθε ύπηρεσία. Δύο άνδρες ρωμαλέοι έρχονται και τον σηκώνουν...

Η άνοξις επανέφερε στο μικρό χωριό την έλπίδα. Ο Λείγερ επανήλθε στην κοίτη του. Κτίζουν πάλι το πρόχωμα. Άλλ' ο άνδρείος απόστρατος δεν μπορεί πιά να κάνει στους ρευματισμούς του περίπατο στον ήλιο. Είναι κατεψυγμένος στην πολυθρόνα του για πάντα. Δεν έχει όμως καιρό να αισθανθῇ ανάξ.

Γύρω του παίζουν και πηδούν αδιάκοπα δυο μικρά. Ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, που του κάνει χίλιες περιπαιήσεις και ένα αγοράκι, που με μάτια όρθανοίκα άκούει τὰς πολεμικές διηγήσεις του

«Κωπηλατεί με όρμη για να φθάσει στη στέγη...» (Σελ. 368, στ. γ')

γέροντος στρατιώτη. Τι εύτυχῇ παιδιά!

— Υπάρχει και μια νίκη, που δεν την αναφέρετε, η νίκη σας κατά του ποταμού την ημέρα που μάς έσώσατε και τους τρεις, και η νίκη αυτή δεν είναι η μικρότερη, διακόπτει με φωνή συγκεκριμένη η χήρα, την οποίαν ο μπάρμπα Γκαγιάρδος με γενναιοφροσύνη έπλοξενούσε στο μικρό του σπιτάκι, από τον καιρό της συμφοράς.

— Άς μιλήσωμε λοιπόν και για τη νίκη μου αυτή, απαντᾷ γελῶν ο γέρον. Έάν εγώ ένίκησα τότε το ρεύμα του ποταμού, οι ρευματισμοί όμως ένίκησαν έμένα. Όστε είμεθα ίσια και ίσια.

— Ναι, αλλά τώρα να μὴ σᾶς ακούσει πιά κανείς να πῇτε, ότι δεν είσθε ικανός για τίποτε. Ούτε ένας από τους κατοίκους του χωριού δεν θὰ σᾶς το συγχωρούσε, φωνάζει εύθυμα η κυρία Προσπέρου, που είχε ακούσει όλη τη συνομιλία, καθώς περνούσε από εκεί.

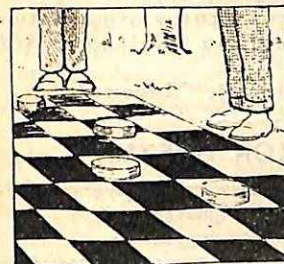
— Καλά το έλεγα εγώ, αποκρίνεται ο μπάρμπα Γκαγιάρδος, ότι και με όλη τους την έπιμονή δεν έχουν οι ρευματισμοί το δικιο, αλλά η γυναίκες. Δεν είναι αλήθεια, κυρία Προσπέρου;

Όλοι γελούν άνοιχτόκαρδα. Και ο παράλυτος απόστρατος λησμονεί τούς πόνους του ανάμεσα στη γενική συμπόθειαν, άφοσίωσιν και εύγνωμοσύνην.

(Clotilde Leclerc) ΜΑΡΙΑ ΘΑΛΕΡΟΥ

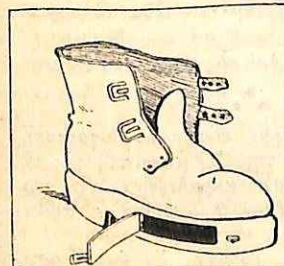
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Γιγαντιαία Ντάμα

ρείτε να κρίνετε και περί του μεγέθους των πεσσών.

Άμερικανική έφεύρεσις

ματίζουν ως μίαν μικράν φουβόνη, όπου είμπορεί να βάλῃ κανείς όλίγα κάρβουνα άναμμένα.

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΜΟΥΖΙΚΑΝΤΕΣ

Ένας χωρικός είχε ένα γαϊδούρι που το έφόρτωνε, τώρα τόσα χρόνια, σακκιά με σάρι να τὰ πηγαίνει στο μύλο άπ' την πολλή όμως δουλειά αδυνάτισε το καλόμοιρο και 'λίγο 'λίγο έκόντευε να γίνη άχρηστο. Ο κύριός του έσκέφθηκε ότι το έτρεφε πιά άδίκαια, και αυτό σάν έκατάλαβε πώς θὰ το πέταγε, έδγῃκε από τη μάνδρα και τράβηξε για τη Λαμία. Ένόμιζεν ότι εκεί θὰ 'μπορούσε να γίνη μουζικάντης. Άφου προχώρησεν αρκετά, ηύρεν ένα κυνηγιάρικο σκύλλο πεσμένο κατὰ γῆς με άνοιχτό το στόμα, που έφαινότανε κουρασμένος άπ' τον πολύ τὸν δρόμο.

— Έ! τι χάσεις εκεί, κουμπάρε; τὸν ρώτησε το γαϊδούρι. — Ά, είπε ο σκύλλος, έπειδή είμαι γέρος και δεν 'μπορώ να τρέχω πολύ 'στο κυνήγι, ο κύριός μου με τάκισε 'στο ξύλο, εγώ τώθαλα στα πόδια και δεν ξέρω τώρα πού ναύρω το ψωμί μου. — Γι' αυτό σκοτίζεσαι; εγώ πᾶω στη Λαμία για να γίνω μουζικάντης' έλα μαζί μου και κάμε και συ τὸ 'ίδιο' εγώ θὰ παίζω τη φλογέρα. και συ θὰ χτυπᾷς το ταμπούρλο.

Ο σκύλλος ευχρηστήθηκε μ' αυτό κ' έπροχώρησαν μαζί. Άλλά δεν άργησαν να ίδούνε μια γάτα στο δρόμο. — Τι έπαθες κ' εσύ; τῆς λένε. — Μὰ χαί-

ρζεται κανείς όταν κοντεύῃ να πεθάνῃ; άπήνησε η γάτα' σάν μ' έπῃραν τὰ χρόνια και δεν 'μπορούσα να πιάνω άλλο ποντικούς, η κυρά μου ήθελε να με πνίξῃ' εγώ πετάχτηκα έξω, και τώρα δεν ξέρω τί να κάμω. — Έλα μαζί μας στη Λαμία, τῆς είπε το γαϊδούρι, εσύ που καταλαβαίνεις από σερενάτες, 'μπορείς να γίνης ένα; καλὸς μουζικάντης.

Αὐτὰ τὰ λόγια άρέσανε στη γάτα κ' έπῃγε μαζί τους.

Καθὼς πηγαίνανε, έφτασαν έξω από ένα χάνι, όπου ένας κόκκορας έφώναζε με όλη του τη δύναμι.

— Έ! τι έχεις εσύ και μάς ξεκούρανες, είπε το γαϊδούρι. — Έ! χα μαντέψῃ καλὸ καιρό για την Κυριακή, άπήνησε ο κόκκορας, και έπειδή έρχονται αύριο ξένοι, η κυρά μου δεν με λυπήθηκε και είπε στη μαγείρισσα να με κάμη σουπα' αυτή λοιπόν θὰ με σκοτώσῃ άπόψε και γι' αυτό εγώ φωνάζω ακόμη ότο 'μπορώ. — Βρε κοκκινόκεφαλε, δεν έρχεσαι μαζί μας πού πᾶμε στη Λαμία; Έκεί κἀτι καλλίτερο από το θάνατο θὰ βρῆς. Έσύ έχεις ωραία φωνή, και όταν όλοι μαζί παίζουμε μουσική, θάνε δουλειά.

Ο κόκκορας πῆγε κοντά τους και οι τέσσαρες μαζί τραβήξανε για τη Λαμία.

(Έπεται τὸ τέλος)

(Brüder Grimm) Μετάφρασις Ι. Γ.

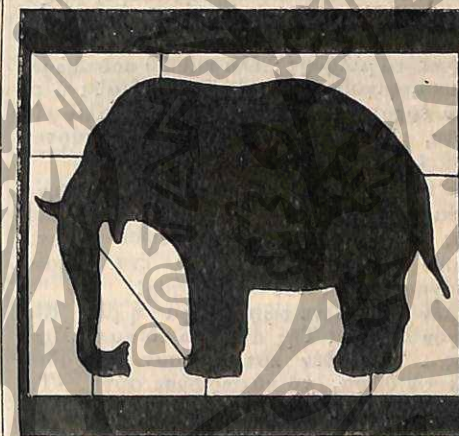
β') Διά τούς γαλλομαθείς

Έστάλη υπό του Τορπιλλόβλου 11

J** d* m**n, j** d* v!***

Νάναγλωθῇ το φωνηεντόλιπον τούτο.

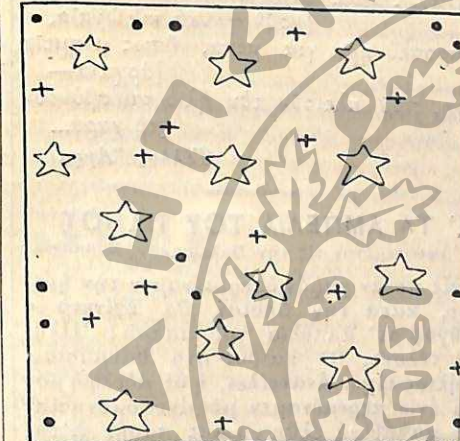
Λύσεις του 44ου φύλλου

α') Ίδου πῶς θὰ τοποθετηθοῦν τὰ τεμάχια, διά να σχηματισθῇ ο έλέφας. — β') L'oisiveté est La mère de tous les vices. — γ') Ίδρα, Σπέτται, Ναυκραούσα, Βέλος, Δόξα, Κεραυνός, Άδέρωφ, Ψάρά, Θύελλα, Νίκη.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α') Πρόβλημα

Το τετράγωνον αυτό να διαιρεθῇ, με τρεις γραμμάς ευθείας, εις δύο τρίγωνα και εις δύο ορθογώνια τετράπλευρα' εις κάθε δὲ τρίγωνον και εις κάθε τετράπλευρον να έμπεριέχωνται τρεις άστέρες, τρεις σταυροί και τρεις κοκκίδες. Δεν είναι εύκολώταον;

Αήλωσις: Αί λύσεις—όσωνδήποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου,—συνοδεύονται υπό ενός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Ἄγρα' — Μικρὰ διάφορα, ἀνέκδοτα κτλ. διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Ἀπὸ τὸ χωρὶς — Τὸ νυφιάτικο μαντήλι» (μίμησης τοῦ Φαίδρου Ἀδάμαντος, ἀλλὰ χωρὶς χάριν καὶ χωρὶς ἠθικὸν συμπέρασμα) — «Κόσμος» (ἀτελής) — «Στὴν Κρήτη μας» (πολλὰ γλωσσικὰ λάθη) — «Μπακάλης Ποιητής» (δὲν κάνει διὰ παιδιὰ).

Διαβάστε, παρακαλῶ, σήμερα «Τὸ Καπέλλο μου!» τῆς Γαλήνης. Νά, τέτοια θέματα θέλω διὰ τὴν Σελίδα μας.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Σὰς ὑπεθυμίζω ὅτι ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν ψηφοδελτίων τῆς Γ' Τριμηνίας λήγει τὴν Τρίτην 15ην τρέχοντος, ὥστε ὅσοι δὲν ἐψηφίσαντε ἀκόμη πρέπει νὰ σπεύσετε.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Νεράιδα τοῦ Χελμοῦ, κ. (Μ.Ε) Λευκόπετρος Ἀγγελος, ἀ. (Γ.Β.) Νύμφη τῆς Ἀβύδου, κ. (Δ.Ε).

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀφελῇ Ξανθούλῳ (δημοσιεύεται, βλέπετε, σήμερον, διότι ἡ ἐπιστολὴ τῆς εἶχε περιπλανηθῇ) Νόστμον Ἡμαρ (ὅχι, ἡ Ο. Μ. δὲν εἶνε πλέον συνδρομητρία· ἡ Μελεμένη Δογοθέτου εἶνε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐσπούδασε μουσικὴν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τώρα διαμένει εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου, καθὼς μανθάνω, θὰ διορισθῇ καθηγήτρια τοῦ Ὡδεῖου) Μελαχροινῇ Μουσῇ (τί ἀφηρημάδα, ἔ;) Φιλοπάριδῃ Ἀνδροποπούλῳ (ἔ, καλλίτερα τώρα εἰς τὰς Ἀθήνας) Ἡρώα τοῦ 1913 (ἔσται· ἰδιαίτεροι ὅροι δὲν ὑπάρχουν· ὅ, τι ἔχεις νὰ στείλῃς, στείλ' τοι) Τέλλον Ἀγρῶν (τώρα... πρέπει νὰ τὸ βρῶ καὶ νὰ τὸ διαβάσω· ὅχι καὶ τόσον εὐκολον, διότι δὲν τὸ ἐξεγώρῃσα, ἀλλὰ τὸ ἀφισα εἰς τοὺς σωροὺς τῶν ἐπιστολῶν) Κερκυραϊκῇ Ἀῦρῳ (ἔσται·) Στρατηλάτῃ Μακεδονίας (ἔσται·) περαστικά·) Βασίλειά τῶν Σατανᾶδων (ἔ· ἐλπίσωμεν λοιπὸν εἰς τὸ μέλλον) Σηναίαν τοῦ Ἀβέρωφ (ἔλαθα, εὐχαριστῶ) Δοξαζόμενῳ Δεμίρ Ἰσοῦρ (ἔννοια σου, δὲν λέγω τίποτε) Ἰσὶν Ἀράχνης (θὰ προσδεύσῃς, διότι ἔχεις καλὸν ὁδηγὸν εἰς τὰ «διαπλασιακά») Ἡρώα τῆς Ἀῦριον, Μακρινὸν Πατριώτην, Τολμηρὸν Ἀεροπόρον, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαθα μετὰ τὴν 9ην Ὀκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 11ης Ἰανουαρίου. ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ).

493. Δεξιόγραφος

Ἐνα σύνδεσμον κοινὸν
Μὲ θεὸν ἐν ἐνώσει,
Ἦρωα θαλασσινὸν
Ἐλληνα θὰ φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τελεσίλλας

494. Συλλαβόγραφος

Ἐνα γράμμα γαλλικόν
Μὲ τετράποδον ἐνώνω,
Καὶ καλλιμορφον θεόν
Τῶν ἀρχαίων φανερώνω.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Διατρήτου Κυανολεύκου

495. Δογοπαικτικὸς Στοιχειόγραφος

Μένει ὁ ἴδιος ποιητής
Ὁ Ρωμαῖος ποῦ θὰ βρῇς, —
Ὁ λαῖμός του ἂν κοπῇ,
Ἀλλ' ἂν μένῃ ἡ κεφαλὴ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δωδωναίου

496. Τονόγραφος

Μιάς θεᾶς ἐκ τῶν Ἑννέα,
Μόνον τὸν τόνον ἂν κινήσῃς,
Λέξεις εὐθὺς γίνονται νέα
Ποῦ ὡς ῥῆμα θὰ χαρακτηρίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πειρακτιοῦ

497. Πυραμῖς

+ Καθ' ὧς μέγας Ἀγγλος ποιητής.
* + * = Αἰσθητῆριον.
* * + * = Μάγισσα.
* * * + * * = Χώρα τῆς Ἑλλάδος
* * * + * * * = Ἐπίθετον βυζαντινοῦ Αυτοκράτορος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀτρομῆτου Σωφραζέτας

466. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ Εἰκόνης

— Στρατὸς!.. Ἑλλη! Νίκο! Σοφία!.. περνᾷ στρατὸς!..
— Μὰ τί στρατὸς;
— Μὰ σὰς εἶπα!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώος τῆς Ἀῦριον

499. Ἀριθμητικὴ διὰ Λέξεων

Ἀρχαῖος θεὸς — Αἰσθητῆριον = Ἐν φωνῇ + (Μέρος τοῦ ὀφθαλμοῦ — φωνῇ) = Αἰσθητῆριον + (Ὅρος τῆς Ἑλλάδος — ἄρθρον) = Ἀντωνυμία + (Σκεῦος οἰκιακόν — νῆσος τοῦ Αἰγαίου) = Ἀριθμητικόν.
Ἀθροισμα ὑπολοίπων: Ἀθηναῖος στρατηγός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀητιῆτου Εὐζώνου.

500. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέξῃς, ἀποτελοῦν ἀρχαῖον θεόν:

1, Ἀρχαία πόλις τῆς Μ. Ἀσίας· 2, Ποταμὸς τῆς Ρωσσίας· 3, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου· 4, Νῆσος τῆς Ἰταλίας· 5, Μοῦσα· 6, Θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ· 7, Ὅρος τῆς Ἑλλάδος· 8, Ἀρχιπέλαγος τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ταλαιπωρηθείσης Ἡπείρου.

501. Φωνηεντόλιπον

μ — μ — πτ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σημαίας τοῦ Ἀβέρωφ.

502. Γεῖφος

τί	τί	με	ναί.
τί	ενδ		
τί	τί	χί	
τί			

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κοσμοκρατείας Ἑλλάδος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληροῦνται ὡς νὰ ᾔσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος· ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἑξὶ λέξεις ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Τὴν Χρυσῶν Ἰσίδαν τοῦ Κάμπου εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ γραμματοσήμα.

Δορελά, Ἀφελῇ Ξανθούλῳ. (Π' 420)

MADEMOISELLE T.B.

Toute la troupe «PATELIN» de Candie, se recommande à votre bon et inoubliable souvenir. — Coucou!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ»

Ἡ ἐκτίμησις ἥς ἀπῆλυσεν ἡ «Νέα Ἑλλάς» ἐκ τοῦ Διαπλασιοκόσμου, μᾶς ἐνθαρρύνει νὰ κατελθῶμεν εἰς τὸ Δημοψήφισμα μὲ βεβάζαν ἐπιτυχίαν. Ἀγαπητοὶ συνά-

δελφοί, ἐὰν θέλετε νὰ ἐπιτύχετε βραβεῖον ἐκλογῆς, ὑποστηρίξατε τὰ ὑπέρρογα ψευδώνυμά μας Ὁ Γραμματεὺς: Πειρακτιοῦ (Π' 422)

ΖΗΤῶ Ο «ΘΡΙΑΜΒΟΣ», (Π' 423)

«ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ»

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διορίζεται τὸ Πανελλήνιον Ὀνειρον ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀντ' αὐτοῦ δὲ προάγεται εἰς γραμματεὰ τοῦ ἐν Πειραιεὶ προξενίου ὁ διερχόμενος Δοξαζόμενῳ Ἑλλάς. Προστέτι διορίζονται: Πρόξενος: ἐν Χίῳ Ἐνα Χιωτάκι, εἰς Βαθὺ Σάμου Πυθαγόρας ὁ Σάμιος· ταμίας τῆς ἐν Ἀθήναις Θριαμβευτικῆς παροικίας ὁ Χαλασμός Κόσμος.

Ὁ Ὑπουργός: Ὀνειρευμένη Ἑλλάς

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ

Ἀπονέμεται ἡ Κρανὴ ταινία τῶν Θριαμβευτῶν εἰς τοὺς: Ἑλληνίδα Μητέρα πρεσβεὺς τῶν Ἀθηνῶν, Ἀττικὴν Ἀύαν πρόξενον Πειραιῶς, Σπάθην τοῦ Βουλγαροκτόνου Καλαμών, Ἡρωικὸν Δρίσκον Ρεθύμνου, Ἐν Τούτῳ Νίκα Βόλου, Κίμα τῆς Γαλιανολεύκου Ἀλμυροῦ καὶ εἰς τὸν Ἀθανάσιος Διάκον τμηματάρχην καὶ Πανελλήνιον Ὀνειρον καὶ Δουδοβίκον Μπετόβεν γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν
Ὀνειρευμένη Ἑλλάς

Πάντες οἱ μέχρι τοῦδε παρασημοφορηθέντες προάγονται εἰς τὸν Ἀργυροῦν Σταυρόν. Εἰς δὲ τὴν Ὀνειρευμένην Ἑλλάδα ἀπονέμεται διὰ τὰς ἐξόχους τῆς ὑπηρεσίας ὁ Μεγαλόσταυρος.

Ὁ Αὐτοκράτωρ
Ἀήττητος Εὐζωνος (Π' 424)

Οἱ κάτωθι Σατανάδες δηλοῦμεν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζομεν κανένα ὡς βασιλέα, ἀλλ' ὅτι εἴμεθα πιστοὶ ὑπὸ τῆς «Θριαμβευτικῆς Αυτοκρατορίας».

Διάβολος Σειδάτος, Διαβόλου Κέρατο, Λέρα τοῦ Διαβόλου, Ἐωσφόρος, Σατανᾶς, Διαβόλου Ἐγγόνι, Ξανθὸ Διαβολάκι.

ΑΗΤΤΗΤΟΣ ΕΥΖΩΝΟΣ Χαλκίς

Ἀλληλογραφῶ καὶ ἀνταλλάσσω c. p. μετὰ πάντων τῶν ψευδωνυμύων συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως». Παρακαλῶ δὲ πάντας τοὺς προτεινάντας μοι Μικρὰ Μυστικά νὰ μὲ πληροφορήσουν, ὡς μὴ ἐνθυμούμενος εἰς ποίους δὲν ἔσται.

Ἀήττητος Εὐζωνος (Π' 427)

ΖΗΤῶ Ο «ΘΡΙΑΜΒΟΣ», (Π' 428)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 43-44 ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὰς λύσεις εἰς τὰς σελ. 361 καὶ 369).

ΑΘΗΝΩΝ: Κούλα Ἀφ. Γερογιάννη, Ν. Καρυωπόπουλος.

ΕΞΕΤΕΡ: (Ἀγγλίας) Ἀστρον Ἐσπερινόν.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Πόπος Α. Ζώης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ἀφελῇ Ξανθούλῳ.

ΙΘΑΚΗΣ: Νικ. Δημ. Σικωῆτης.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Π. Ι. Τσιντῆρας.

ΚΥΛΗΝΗΣ: Λιχούδα.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Δυστυχῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Ἡρώς τοῦ 1913.

ΛΙΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Χρυσούλα Εὐδοκ. Χαλῆ.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Πελ. Καλαμάκος, Νικ. Ἀναστασόπουλος, Ἀχιλ. Λεοντακιανάκος. Νυμφόρος Ναυμαχία.

ΧΙΟΥ: Ἐνα Χιωτάκι.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτὴν καὶ ἐκλήρωθη ὁ ἐν ἰσότητι ΝΙΚ. ΑΗΜ. ΣΥΚΙΩΤΗΣ ὁ ὁποῖος ἐνεργότατα διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Νοεμβρίου.